

УПУТСТВО ЗА ПИСАЊЕ ИЗВЕШТАЈА О ОЦЕНИ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ
Кликните да бисте почели унос текста.
1. Датум и орган који је именовао комисију На основу члана 127 Статута Филолошког факултета Универзитета у Београду и члана 128 Закона о високом образовању, Наставно-научно веће на седници одржаној 27.04.2016. године донело је одлуку о образовању Комисије за преглед и оцену докторске дисертације коју је Зорица Р. Прњат предала под насловом <i>Конверзија јапанских географских имена у енглеском и српском језику</i>. 2. Састав комисије са назнаком имена и презимена сваког члана, звања, назива уже научне области за коју је изабран у звање, датума избора у звање и назив факултета, установе у којој је члан комисије запослен: 1. Др Љиљана Марковић, редовни професор, уже научна област Јапанологија, 15. 07. 2009, Филолошки факултет Универзитета у Београду 2. Др Милутин Тадић, редовни професор, уже научна област Математичка географија и Математичка картографија, 01.11.2005. Географски факултет Универзитета у Београду 3. Др Данијела Мишић, доцент, уже научна област Англистика, Учитељски факултет Универзитета у Нишу
II ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ
Кликните да бисте почели унос текста.
1. Име, име једног родитеља, презиме: Зорица Радивоје Прњат 2. Датум рођења, општина, република: 18. 08. 1967. Београд, Србија 3. Датум одбране, место и назив магистарске тезе: 13. 05. 2009, Београд, Аспекти компјутерски посредоване комуникације и импликације за наставу страног језика струке 4. Научна област из које је стечено академско звање магистра наука: Англистика
III НАСЛОВ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ:
<i>Конверзија јапанских географских имена у енглеском и српском језику</i>

IV ПРЕГЛЕД ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ:

Навести кратак садржај са назнаком броја страна поглавља, слика, шема, графикона и сл.

Докторска дисертација *Конверзија јапанских географских имена у енглеском и српском језику* састоји се од **Резимеа** на српском и енглеском језику, **Садржаја** и 402 странице основног, пагинираног текста. Основни текст дисертације чини **Увод** (1-19) и пет поглавља: **Стандардизација географских имена** (20-43), **Лингвистичка начела стандардизације** (44-68), **Анализа уџбеника географије и ћириличних атласних карата штампаних у Србији од 1972. до 2013. године** (69-81), **Анализа јапанских географских имена из ћириличних атласних карата и уџбеника географије** (82-344), **Анализа резултата и дискусија** (345-358). Поглавља су подељена на потпоглавља која ближе обрађују мање проблемске целине у вези са одабраном темом рада. Иза наведених поглавља следе **Закључна разматрања** (359-370), **Литература** (371-377), **Прилози: Прилог 1** (378-379), **Прилог 2** (380-383) и **Прилог 3** (384-401), **Биографија аутора** (402), **Изјава о ауторству**, **Изјава о истовестности штампане и електронске верзије докторског рада** и **Изјава о коришћењу**. Рад садржи следеће слике: **Слика 1.** Табела слоговног писма хирагане (60), **Слика 2.** Два картографска приказа Јапана: на периферији карте света у цилиндричној пројекцији и у центру Земљине полулопте у азимутној пројекцији (69), **Слика 3.** Физичко–географска карта Јапана са приказом 12 милионских градова (71), **Слика 4.** Карта густине насељености Јапана (73), **Слика 5.** Географска карта Јапана са предложеним географским именима (367). Рад садржи следеће карте: **Карта 1.** (95), **Карта 2.** (113), **Карта 3.** (130), **Карта 4.** (163), **Карта 5.** (164), **Карта 6.** (165), **Карта 7.** (166), **Карта 8.** (167), **Карта 9.** (222), **Карта 10.** (223), **Карта 11.** (224), **Карта 12.** (225), **Карта 13.** (226), **Карта 14.** (227), **Карта 15** (228), **Карта 16.** (284), **Карта 17.** (285), **Карта 18.** (286), **Карта 19.** (287), **Карта 20.** (288), **Карта 21.** (289), **Карта 22.** (328), **Карта 23.** (329), **Карта 24.** (330), **Карта 25.** (331), **Карта 26.** (332), **Карта 27.** (333) и **Карта 28.** (344).

V ВРЕДНОВАЊЕ ПОЈЕДИНИХ ДЕЛОВА ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ:

Докторандкиња се у раду бави начинима конверзије (транслитерације и транскрипције) јапанских географских имена у енглеском и српском језику. Основни циљ рада је да се укаже на неминовне негативне последице до којих долази приликом посредног преузимања географских имена, односно појаву неодговарајућих облика имена који настају услед разлика у фонолошким системима јапанског, енглеског и српског језика.

У **Уводу** кандидаткиња указује на чињеницу да издавачи географских карата, атласа, глобуса, уџбеника и стручне литературе из области географије у Србији јапанска географска имена не преузимају директно из јапанског, већ посредним путем најчешће из енглеског језика. Јапанска географска имена се транслитерују у латинично писмо енглеског, а затим се транскрибују у одговарајуће облике у српском језику. Овакав индиректни поступак неминовно доводи до појаве неодговарајућих, неадекватних облика имена који настају услед разлика у фонолошким системима поменутих језика. Наиме, систем транскрипције јапанских писама у латинично писмо састављен за говорнике енглеског језика не одговара у потпуности фонолошком систему српског језика. Највећи недостатак представља немогућност да се графемама енглеског језика верно представе сви гласови јапанског. Тако се, на пример, слог *ɕ* из јапанског језика транслитерује у енглеском као глас и слово *j* [dʒ], које представља најприближнији глас у енглеском језику. Ово је условило да се и у српском језику сва имена која садрже слог *ɕ* пишу са *џ*, уместо са *ђ* (нпр. Фуџи уместо Фуђи), иако би

заправо други облик био најближи изворном изговору. Слично је и са јапанским слогом ち који је у енглеском језику транслитерован као *ch* [tʃ], а потом тако преузет и у српски језик, па се уместо облика Хитаћи, који би био највернији јапанском изговору, јавља облик Хитачи и сл.

У наставку кандидаткиња износи кратка термилошка објашњења неколико кључних појмова: географско име, географски назив, топоним, апелатив, транскрипција и транслитерација и указује на разлике између њих. Следећа потпоглавља обрађују питања корпуса, циљева и теоријско-методолошких поставки рада (11-19). У раду је обрађено 580 јапанских имена (1432 јединице) преузетих са 17 атласних карата, и то из 7 школских атласа и атласа опште намене и из 7 уџбеника географије за основну и средњу школу. Приликом утврђивања правила транскрипције јапанских географских имена у српском језику кандидаткиња се руководила хипотезом да је неопходно поћи од изворног изговора, те да је јапанске фонеме потребно заменити најприближнијим фонемама српског језика. У ту сврху је сва јапанска географска имена ексципирана са географских атласних карата и уџбеника географије, подредила следећим правилима транскрибовања:

Група 1: у јапанским географским именима која се завршавају вокалом *и* (ћирил.) коме претходи неки други вокал, не мењамо *и* у *ј* (ћирил.): Ваканаи,

Група 2: јапански дуги вокали се транскрибују као удвојени вокали у српском: Ниигата,

Група 3: јапански слог じ се транскрибује као *ђ* у српском: Фуђи,

Група 4: јапански слог ち се транскрибује као *ћ* у српском: Хаћинохе,

Група 5: јапански слог し се транскрибује као *ш* у српском: Фукушима,

Група 6: јапански слог つ се транскрибује као *ц* у српском: Мацујама,

Група 7: палатализовани (меки) сугласници који се пишу диграфом са *у* (енгл.) у енглеској латиници, транскрибују се са *ј* (ћирил.) у српском: Кјото,

Група 8: јапански слогови や / *уа* (латин.) и よ / *уо* (латин.) се транскрибују као *ја* (ћирил.) и *јо* (ћирил.) у српском: Нагоја, Јокохама,

Група 9: јапански слог わ / *ва* (латин.) се транскрибује као *ва* (ћирил.) у српском: Окинава,

Група 10: удвојени сугласници (геминате) који се у јављају у енглеском транскрипцијском систему, транскрибују се једнографемски у српском: Сапоро.

Кандидаткиња је резултате истраживања спроведеног у раду приказала у односу на горе наведена транскрипцијска правила.

У **Првом поглављу** (20-43) докторандкиња подробније објашњава поступак стандардизације географских имена, истичући значај националне и међународне стандардизације и, најважније, важност израде и употребе докумената попут националних регистара географских имена и топонимијских смерница.

У **Другом поглављу** (44-68) кандидаткиња обрађује лингвистичка начела стандардизације енглеске и српске транскрипције за јапански језик. Сам наслов рада *Конверзија јапанских географских имена у енглеском и српском језику* указује на то да је један од основних поступака који се примењује код преузимања јапанских географских имена конверзија (транслитерација и транскрипција). Друга два поступка трансформације географских имена (превођење и егзонимација) нису релевантни, јер ни у енглеском а ни српском језику нема преведених јапанских географских имена, а и примери егзонима готово и да не постоје у оба језика. У потпоглављу о прилагођеном писању страних имена у српском језику (50-53) кандидаткиња разматра општа транскрипцијска правила којих се треба придржавати а која су наведена у *Правопису српскога језика*. Следе потпоглавља посвећена јапанским писмима, у којима је дат кратак преглед три јапанска писма: хирагане, катакане и канђија (54-57). У следећим потпоглављима, кандидаткиња износи правила транскрипције јапанских географских имена у енглеском и српском језику и посебно разматра питање писања

апелатива (58-68), које се у *Правопису српског језика* не разматра, а за које је истраживање спроведено у раду показало да представља највећи проблем код транскрипције јапанских географских имена у српском језику због непостојања јасно утврђених транскрипцијских правила.

У **Трећем поглављу** (69-81) кандидаткиња приказује основне географске карактеристике Јапана (физичкогеографске и демографске) и објашњава поступак картографске генерализације (78-81) који подразумева анализу, процену и одабир географских имена која ће бити унесена на одређену карту. Такође објашњава улогу и значај основних дидактичких учила (географски атлас и географски уџбеник) у настави географије (74-77).

У **Четвртм поглављу** (82-344) су приказани резултати анализе ексцерпираних грађе, који су ради боље прегледности и систематичности записани у табелама, за сваки обрађени атлас појединачно, а на тематским картама које прате сваку од табела приказана су погрешно написана географска имена: она код којих је направљена грешка у писању и она код којих су приликом транскрипције из енглеског у српски језик примењена транскрипцијска правила из *Правописа српског језика* за која је кандидаткиња сматрала да су неодговарајућа. За свако погрешно транскрибовано име су на одговарајућој тематској карти наведене следеће форме: форма са карте, препоручена транскрибована форма у српском језику, форма на јапанском (канџи и хирагана) и форма на енглеском језику.

Пето поглавље (345-358) обухвата анализу резултата истраживања и дискусију.

У поглављу **Закључна разматрања** (359-370), докторандкиња је обратила посебну пажњу педагошким импликацијама рада. Због значаја који географска имена имају за материјалну и духовну културу једног народа, може се рећи да неправилности и неуједначености у транскрипцији јапанских географских имена у српском језику уносе забуну у нашу картографску и уџбеничку издавачку делатност, што се непосредно одражава и на наставу географије. Стога је докторандкиња предложила списак географских имена која би географска карта атласа за основну школу на којој је приказан Јапан садржала.

Рад садржи три прилога (378-401): листу питања постављених уредницима и ауторима географских атласа и географских уџбеника у вези са проблемом транскрипције јапанских географских имена (**Прилог 1.**), Регистар обрађених јапанских географских имена (**Прилог 2.**) и Географске атласне карте коришћене у раду (**Прилог 3.**).

VI Списак научних и стручних радова који су објављени или прихваћени за објављивање на основу резултата истраживања у оквиру рада на докторској дисертацији

Прњат, З. (2015). Конверзија јапанских географских имена у енглеском и српском језику. У *Зборник радова 4.српског конгреса географа: достигнућа, актуелности и изазови географске науке и праксе, књига 2.* (стр.81-85). Београд: Географски факултет и Српско географско друштво.

Навести називе радова, где и када су објављени. У случају радова прихваћених за објављивање, таксативно навести називе радова, где и када ће бити објављени и приложити потврду о томе.

(1) Prnjat, Z. (2015). Content and Language Integrated Learning: English Language and Tourism Management. *Vistas of English for Specific Purposes* (ed. N. Stojkovic). Cambridge: Cambridge Scholars Publishing, pp. 167-181.

(2) Prnjat, Z. (2015). Integrisano učenje sadržaja i jezika: na primeru klimatskih promena. U *Zborniku radova osmog naučno-stručnog skupa Planska i normativna zaštita prostora i životne*

sredine. (str. 197-202). Beograd: Geografski fakultet i Asocijacija prostornih planera Srbije.

(3) Prnjat, Z. (2015). Welcome to Serbia: using Blogs in an English for Tourism Course. In *Proceedings of the 2nd International Conference on Teaching English for Specific Purposes and New Language Learning Technologies*. (pp. 478-484). Niš: Faculty of Electronic Engineering, University of Niš.

(4) Prnjat, Z. and Marković, Lj. (2014). Integrating Multiple Intelligences in an ESP Course. In *Proceedings of the 7th Austrian UAS Language Instructor's Conference*. (pp. 113-118). Vienna: Fachhochschule Technikum Wien.

(5) Прњат, З. (2014). Језик и култура у сајбер простору. У *Географско образовање, : наука и пракса: развој, стање и перспективе*. (стр. 557-562). Београд: Географски факултет.

(6) Марковић, Љ., Прњат, З., и Басарић, Ј. (2014). Англицизми у стручној терминологији: пример менаџмента и маркетинга у туризму. У *Зборнику радова са научног скупа Наука и глобализација – Филолошке науке*, Књига 8, том 1/1. (стр. 45-53). Пале: Филозофски факултет, Универзитет у Источном Сарајеву.

(7) Prnjat, Z. (2013). Content and Language Integrated Learning: English Language and Tourism Management. In *The First International Conference on Teaching English for Specific Purposes*. (pp. 179-189). Niš: Faculty of Electronic Engineering.

(8) Prnjat, Z. (2013). PLS Lajkuj moj STS: anglicizmi u jeziku korisnika društvene mreže Tviter. *Primenjena lingvistika* 14, str. 127-137.

(9) Прњат, З. (2013). Језик имејла. *Речи* V, 6, стр. 44-54.

(10) Прњат, З. (2013). Интеркултурна комуникативна компетенција у угоститељским делатностима. *Култура: у потрази за новом парадигмом*. (стр. 123-130). Београд: Филолошки факултет.

(11) Прњат, З. (2013). Интеркултурна комуникација у међународном туризму. *Културе у дијалогу, књига 4*. (стр. 165-176). Београд: Филолошки факултет.

(12) Прњат, З. (2012). Презентације српских манастира на Интернету и њихова употреба у настави енглеског језика на смеру Туризмологије Географског факултета у Београду. *Дигитализација културне и научне баштине*. (стр. 363-378). Београд: Филолошки факултет.

(13) Marković, Lj. and Prnjat, Z. (2011). Incorporating Intercultural Communicative Competence in ESP Courses: Design of Materials and Activities for the Students of Economics, Finance and Trade. *Image_Identity_Reality* (ed. B. Đorić-Francuski). Cambridge: Cambridge Scholars Publishing, pp. 83-96.

(14) Marković, Lj, i Prnjat, Z. (2011). Imejlizmi u jeziku elektronske poslovne korespondencije. *Primenjena lingvistika* 12, 11-33.

- (15) Prnjat, Z. (2010). Jezik Interneta: Kristalova koncepcija netspika" *Reči* 3 (2010): 92-107.
- (16) Jaikiran K.P., Pradeep Kumar A.P., Pantić, J. and Prnjat. (2009). Tool Kit for Overhauling Educational Systems and Practices – a Multidisciplinary Approach. *Intergration in Inter- and Transdisciplinary Research*. (pp.24-29). Berne: Institute of Geography, University of Berne.
- (17) Seradoto, G., Prnjat, Z., i Guljelmi, L. (2009). Integrisano učenje sadržaja i jezika i nastava stranog jezika struke. *Primenjena lingvistika* 9, 37-54.
- (18) Prnjat, Z. (2009). Email style and emailisms: How to teach electronic business correspondence to business English students. *Proceedings of the 6th International Conference on Informatics, Educational Tehcnology and New Media in Education*. (pp. 418-429). Sombor: Faculty of Education.

VII ЗАКЉУЧЦИ ОДНОСНО РЕЗУЛТАТИ ИСТРАЖИВАЊА

У **Закључним разматрањима** (359-370) сумирани су резултати до који је кандидаткиња дошла анализом 580 јапанских имена (1432 јединице) преузетих са 17 атласних карата, и то из 7 школских атласа и атласа опште намене и из 7 уџбеника географије за основну и средњу школу. Резултати анализе указују на постојање несређеног стања у правописној пракси српскога језика када је у питању транскрипција јапанских географских имена, те да је стога неопходно утврдити прецизна и доследна правила српске транскрипције јапанских географских имена која би уз критичку примену енглеског транскрипцијског система спречила произвољно и неправилно уобличавање јапанских географских имена у нашем језику.

Применом теоријски утемељених метода (компаративне и аналитичке), кандидаткиња је дошла до низа иновативних увида и закључака, те их је изложила прегледним и јасним научним стилем (табеларно и картографски), који читаоцу несумњиво олакшава сналажење у сложеној проблематици овог научног рада.

VIII ОЦЕНА НАЧИНА ПРИКАЗА И ТУМАЧЕЊА РЕЗУЛТАТА ИСТРАЖИВАЊА **НАПОМЕНА:** Навести позитивну или негативну оцену начина приказа и тумачења резултата истраживања.

Дисертација коју је предала мр Зорица Р. Прњат под насловом *Конверзија јапанских географских имена у енглеском и српском језику* представља несумњив научни допринос у проучавању транскрипцијских правила јапанских географских имена у енглеском и српском језику.

Као истраживање, узорно је написана и представља оригинално и самостално научно дело које представља значајан допринос примењеној лингвистици, а посебно ономастици и лексикологији.

X ПРЕДЛОГ:

На основу укупне оцене дисертације, комисија предлаже:

Комисија једногласно позитивно оцењује докторску дисертацију Зорице Р. Прњат *Конверзија јапанских географских имена у енглеском и српском језику*, као самостални, зрео и значајан

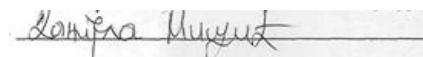
допринос науци, и предлаже Наставно-научном већу Филолошког факултета у Београду да овај Извештај усвоји и, по коначној процедури, кандидата позове на усмену одбрану.

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

Др Љиљана Марковић, редовни професор, ментор

Др Милутин Тадић, редовни професор

Др Данијела Мишић, доцент